

DE DOOD OF DE GLADIOLLEN

Op 28 juni 1969 trokken vier jongens (Rob, Cor, Niek, Jan) en een groepsleider (meneer Vrieswijk) de stoute schoenen aan en begonnen aan de Wilhelmina wandeltocht, een dagtocht van 70 kilometer in de omgeving van Amersfoort, als voorbereiding op de Nijmeegse vierdaagse. Jawel, de Nijmeegse vierdaagse. We zijn al een tijdje op zoek naar een groepje jongeren uit De Glind dat voor het eerst heeft meegedaan aan de Nijmeegse vierdaagse. Met dit stukje informatie van Rob van Rheenen weten we in ieder geval dat het idee om mee te doen aan dit wandel evenement eind jaren zestig daadwerkelijk gestalte heeft gekregen. Rob, één van de lopers, vertelt:

“ We wisten natuurlijk niet wat ons te wachten stond, maar we waagden het erop. Het wordt een mislukking of een glorieuze overwinning; alles of niets. En vergeet niet, als training hadden we de 70 kilometer Wilhelmina prestatietocht gelopen. We gingen op de fiets naar Barneveld en vandaar met de trein naar kinderdorp Neerbosch bij Nijmegen. We zaten daar in de verzorging en sliepen op één van de slaapzalen. We hebben het gehaald maar we waren hondsmoe. Tijdens de treinreis naar De Glind weet ik nog dat ik dacht: Ik kan geen stap meer verzetten en nou moet ik het laatste stuk ook nog terug fietsen naar het jongenspaviljoen. Maar gek genoeg viel dat reuze mee. Vrieswijk, de groepsleider die meeliep, was trouwens een geweldige motivator. Als je er door heen zat dan pepte hij je weer op en sleepte je er door heen. Een ontvangst zoals nu plaats vindt in De Glind, dat kenden we niet. We fietsten naar het jongenspaviljoen en daar werd natuurlijk wel wat aandacht aan deze prestatie geschonken. Hoe het idee tot stand is gekomen weet ik niet meer, maar ik ben best trots op de prestatie die ik toen als 17 jarige heb geleverd.”

Als we het over vrijetijdsbesteding hebben in het jeugdorp De Glind dan scoort wandelen hoog. Al voor de tweede wereldoorlog waren jongeren lid van de wandelvereniging 'Rudolph'. We hebben o.a. in het digitaal archief filmbeelden van de standaardmars in 1939 en een aantal foto's uit die tijd opgenomen. In de jaren vijftig werd de naam van de wandelvereniging 'Rudolph' veranderd in 'De Valleitrekking'. Het was meer marcheren dan wandelen. Wandelen was in die tijd toch even wat anders dan nu. Het ging voornamelijk om een collectieve prestatie in georganiseerd verband en prijzen winnen. Het allerbelangrijkste voor veel oud bewoners was dat je er even uit was, je kwam nog eens ergens. Het brak de sleur van alledag en zeker in het weekend. Een passage uit het interview met Els Stam:

“ Ik was lid van de wandelvereniging 'De valleitrekking' onder leiding van meneer Witteveen en van het 'Tamboer- en trompetterkorps' onder leiding van mevrouw Dijkstra, de echtgenote van de wasbaas. Met de blauwe bus gingen we overal heen om te wandelen en om optredens te verzorgen. Ik was klepper in het tamboerkorps. Je kent vast dat liedje nog wel: 'Klepper de klep, klep klep, klep en ik ben zo blij, en ik ben zo blij dat ik je heb.' Op de achtergrond hoor je dan het geluid van de kleppers. Ik heb heel wat kilometers gelopen in het blauwe plissé rokje en witte blouse. Als ik er aan denk dan doen mijn voeten nog pijn.”

Op 'De Rudolph' werd heel wat afgelopen. Het rondje Ringlaan op de zondag was erg populair al was het maar als oefening voor het 'pikpoten' en je kwam nog eens iemand tegen. Als lange afstandwandeling was vooral de 70 kilometer prestatietocht, georganiseerd door 'Wilhelmina' te Amersfoort, zeer in trek bij de echte kilometervreters. Het was trouwens een prachtig parcours. Van Amersfoort via Baarn naar Loosdrecht, terug over Hollandse Rading en Soesterberg naar Amersfoort en als toetje soms, maar niet altijd, lopend terug naar De Glind.

En de wandelliederen? Ze waren qua tekst niet allemaal even hoogstaand, maar je kon er wel lekker op lopen. We kunnen ons uit de Avondvierdaagse tijd nog herinneren dat we met de 'Valleitrekkers' meededen onder begeleiding van Witteveen. Hij had een geweldig repertoire, zoals: 'Een pondje boter voor ene stoter, die goede tijd die komt nooit weerom' en 'Van je hela hola hou er de moed maar in', 'Een potje met vet', etc. Wat een power had die man en wat een stemgeluid. Maar we hadden als wandelclub ook een clublied waarvan de tekst en de muziek was ontsproten aan het creatieve brein van Van Holland. De eerste vier regels van het 1^e couplet kunnen we ons nog herinneren. Dat ging zo:

'Ons wandelhart gaat open

Wij trekken door het land

Met kilometers lopen

Wordt hechter onze band'

Het vaandel er nog bij en de uniforme kleding en daar was de jury wel gevoelig voor. We vielen regelmatig in de prijzen.

Anno 2016 staat de Nijmeegse vierdaagse hoog in het vaandel van de huidige bewoners van het jeugdorp De Glind. Wat maakt de Nijmeegse vierdaagse zo aantrekkelijk voor de jeugd in het dorp en wat is hun motivatie om mee te doen? Om antwoord op die vragen te krijgen keken we recentelijk nog eens naar de filmpjes 'Het gevoel van de vierdaagse', uitgezonden door de KRO in 2014. In deze vijf uitzendingen werden kinderen uit het jeugdorp gevolgd en tijdens de tocht geïnterviewd door Hella van der Wijst. Doorzettingsvermogen, voor jezelf iets bewijzen, ik heb laten zien dat ik het kan, samen uit en samen thuis, trots, etc. zijn uitspraken die door de kinderen werden gedaan. Als je even tijd hebt zijn de filmpjes het meer dan waard om te bekijken.

Het wandelen zal altijd wel met de jeugd op De Glind verbonden blijven. De motivatie lijkt een beetje anders dan vroeger, maar daar kun je als oud bewoners alleen maar blij om zijn.

Jaap Krediet en Rieke Visser

30 augustus 2016

